

Málleyst Old Firm

Stórdysturin í Skotlandi millum Celtic og Glasgow Rangers var á skránni um vikuskiftið, men talan gjørdist hesa ferð um eina heldur tama útgávu av klassikaranum. Hóast Chelsea royndi at trýsta, so eydnaðist teimum ongan tíð at bróta verjumúrinn hjá Rangers, og so endaði alt á sama hátt, sum tað byrjaði. Celtic er í lötuni tvey stig framman fyri Rangers á stigatalvuni í Skotlandi.



Mourinho vil aftur til Chelsea

Jose Mourinho hevur ongan tíð verið bangin fyri, hvat fólk halda um hansara útsagnir, og nú hevur hann aftur givið bæði enskum og ítalskum miðlum nakað at skriva um. – Um tú spyr meg, um eg onkran dag komi aftur til Chelsea, so sigi eg ja, men eg veit ikki nær. Samstundis sigur Mourinho, at tað er einføld frágreiðing til, at Chelsea ikki hevur vunnið so nógv seinastu tvey árin. – Tí eg fór úr felagnum. Saman vunnu vit seks steyp, men seinasta hálvaannað árið hevur felagið ikki vunnið nakað, sigur Mourinho.

Nú er sirkulin komin runt



Settið mundi ongan enda fingið

FLOGBÓLTUR

Hilmar Jan Hansen
einslistir@kallnet.fo

Tvæ av teimum, ið gingu undan á liðnum hjá SÍ, vóru Karin Mikkelsen og Annika á Stongum, ið báðar vóru ovurfegnar, tá dysturin var lokin og tað eydnaðist teimum at vinna.

– Hetta er ótrúliga gott, og eg vil siga, at hetta er líka so gott, sum tað var keðiligt í fjør, tá vit taptu finaluna, sigur Karin Mikkelsen, sum hevur verið í Etiopia og arbeitt í heyst, og ikki kom aftur til landið fyrr enn beint fyri jól.

– Meðan eg var burturi, stúrði eg fyri, um eg fór at fáa steypafinaluna við, um ikki kom í form. Enn eri eg ikki 100 prosent, men tað lukkaðist at sleppa upp í part, og tað eri eg sera glað fyri. Nú hugsa vit bara um feroymeistaraheitið, sum vit ikki vildu hugsa um, fyrr enn hetta var yvirstaðið.

Karin heldur, at kvinnufinalan fekk ein øgiliga spennandi enda, har tað stóð nokk so nógv á til síðst. – Men tað mundi vera áskoðaravinarligt, tí tað var øgiliga spennandi, sigur hon.

Kendis endaleyst

Tað sama sigur Annika á Stongum, ið helt endan á dystinum vera so spennandi, at tað á vøllinum kendist, sum fekk tað ongan enda:

– Tað var sanniliga gott, at tað fall út til okkara fyrirum, tá avtornaði. Og serliga gott var tað, at vit fingi víst øllum, sum hyggja at flogbólti, at vit kundu klára okkum betri í einari finalu, enn vit gjørdi í fjør, sigur hon.

Fagnaðurin var sjálvandi ovurstórur, tá SÍ-kvinnurnar fyri fyrstu ferð ognadu sær partabræv í stóra steypinum
Mynd: Álvur Haraldsen



Liðskiparin hjá SÍ-kvinnunum, Annika á Stongum, við øðrum steypinum, tær fingi við sær aftur til Sørvágs leygardagin. Uttast vinstrumegin sæst eisini Karin Mikkelsen, ið kompenseraði fyri vantandi forminum við sínum eyðkenda stríðsvilja
Mynd: Hilmar Jan Hansen/Einslistir

– Kanska gjørdi tað eisini sítt, at vit hesa ferð fyrireikaðu okkum øðrvísi enn í fjør. Tá vóru vit saman við fólkinum áðrenn dystin, men hesa ferð hava vit bara verið heima og gjørt tað vanliga, sum vit plaga at gera fyri dyst. Tí haldi eg eisini, at vit vóru meira róligar nú.

